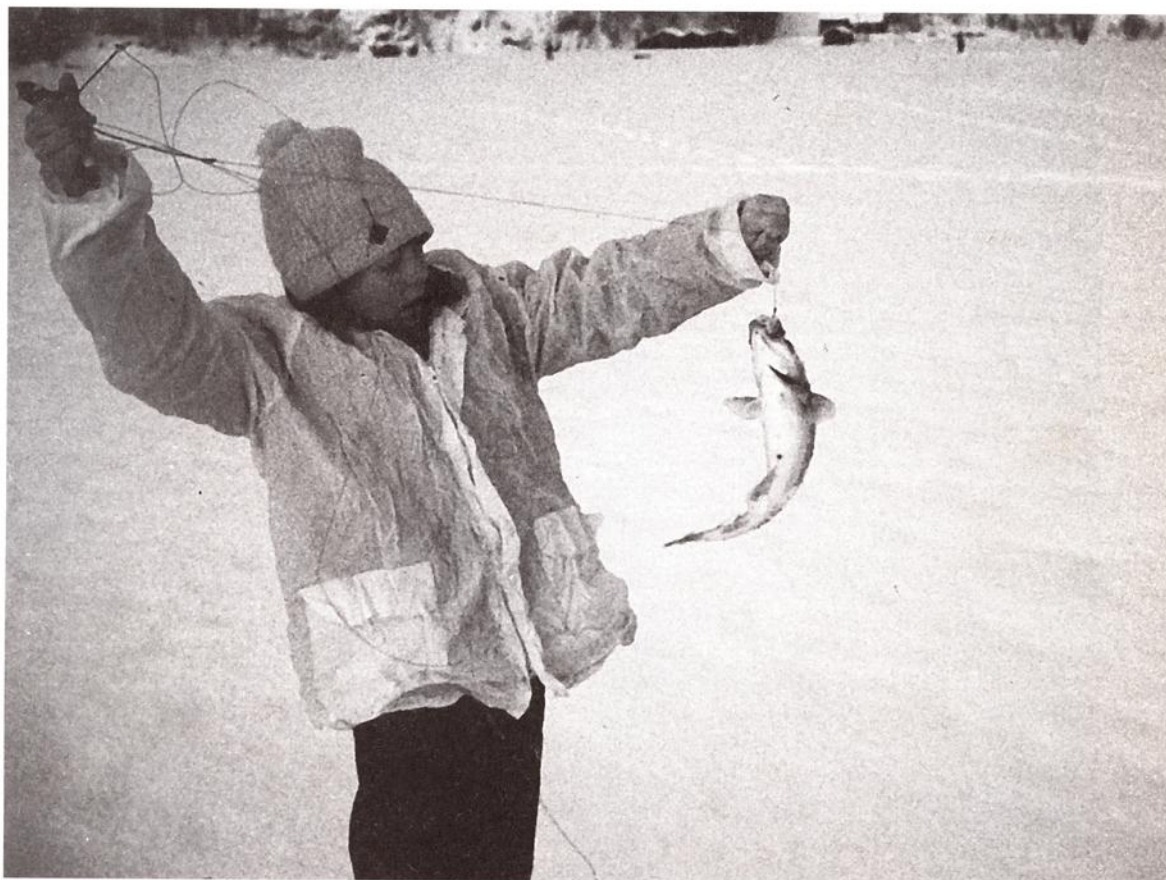

NR. 4
JULEN 1995
35. ÅRGANG

*God Jul
og et riktig godt
Nytt Ar*

Alle alle må se

av Bård Joreid

Det synes kanskje rart med en slik overskrift for noe som skulle være en julebetragtning, men evangeliet er i grunnen merkelig. Det er så innholdsrikt og Guds Ånd viser oss stadig nye sider ved det. Juleevangeliet er så visst ingen unntagelse. Har du forresten merket deg at det også har en misjonsside.

Den kan ofte oversees i våre julebetragtninger. Det kan lett bare bli en stemningsfull og vakker beretning som taes frem til familiebruk en gang i året og bare har plass der.

Men det var da ikke ment slik. Vi leser i Lukas 2.10-11: Og engelen sa til dem:

Frykt ikke, jeg kommer til dere med bud om en stor glede, en glede for hele folket. I dag er det født dere en FRELSE i Davids by, Han er Kristus Herre.

Denne Frelser JESUS ble altså sendt til alle mennesker, det ser vi også i Esaias 49.6. Der står det: Jeg vil gjøre deg til hedningenes lys, for at min frelse skal nå til jordens ende. Så minner altså juleevangeliet oss om at vi har en forpliktelse overfor alle mennesker. Og la oss da i første rekke tenke på det kristne ansvar vi har overfor våre nærmeste i hjemmet, våre venner på skole og i arbeidslivet og våre naboer. Men la oss også tenke på hva vi har gjort og kan gjøre for alle flyktninger og innvandrere som har søkt tilflukt i vårt land og som så sårt trenger oss. Evangeliet er grensesprengende, det gjelder alle mennesker. Vårt mål må bli at alle må få se Ham som ble født i en stall julenatt, som ble prøvet i alltid likhet med oss, dog uten synd. Han den rene og hellige som også måtte dø på et kors for at ALLE mennesker som tror på

Ham skulle få leve. La oss minne hverandre om at det ligger et stort ansvar på den som bærer kristennavnet - et ansvar for andres frelse. Vi når aldri til jordens ende med evangeliet hvis vi ikke begynner i vår nærhet.

Du som står på valg i dag skal vite at JESUS venter på deg med åpne armer og sier: Kom til meg alle dere som strever og har tungt å bære, Jeg vil gi dere hvile. Matt. 11.28.

Ikke utsett dette viktige spørsmål, men vit at i dag er Nådens tid, i dag er Gud å finne.

Måtte så julen bli en forventningenes tid om at:

Alle, alle må se den herlige Frelser jeg eier må alle, alle Ham se.

En god og velsignet julehøytid til dere alle.

Hunfosposten

er utgitt av:
Hunfos Fabrikker
Hunfos Arbeiderforening
Hunfos Funksjonærforening
Hunfos Bedriftsidrettslag

Redaktør:

Reidar Liane
Tlf: 38 15 67 13, arb. 733

Redaksjonen består av:

Hunfos:

Ole J. Tharaldsen
Paul Torkel Joreid
Ole Louis Lilløy
AlfHodnemyr
Arne Skagestad
Sigmund Siljan

Wallboarden:

Tor Strandberg
Arild Eriksen

Trykk:

Scan Profil, på 100g Partner

**Frist for stoff
til neste nummer:
1. Mars 1996**

Direktøren har ordet

Mot rekordår i 1995! Hva med 1996?

Jeg skrev om det i siste nummer også, men jeg synes ikke jeg kan la være i julenummeret heller: Det ser ut som det blir et rekordår for bedriften i år! Flere rekorder har vi opplevd allerede, og flere kan komme!

Godt hjulpet av et svært godt 3. kvartalsresultat, ser det ut til at vi får alle tiders overskuddsrekord i år, selv om vi vet at tidene nå er anderledes enn for få måneder siden, og at 4. kvartal blir dårlig i sammenligning med kvartalet før.

“Du må ikke selge skinnen før bjørnen er skutt” heter det, og det er sant! 1995 er ikke i mål enda, så jeg får legge inn visse forbehold. Men allikevel: 1995 ser ut til å bli det året da veldig mye ble anderledes i Hunsfos Fabrikker. La meg bare nevne:

- *overskuddsrekord
- *produksjonsrekorder
- *store investeringsatsing på fremtiden -
- * nye investeringer
- *eierne inn med mer egenkapital

Det er ufattelig hva vi kan få til når vi kommer inn i den gode sirkel! Det betyr overskudd som igjen gir muligheter for å satse på fremtiden. Da får eiere og banker tro på bedriften og er villig til å trø til med nødvendig kapital.

Vi må alle glede oss og være stolte av den positive utvikling som bedriften har gjennomgått i 1995. Vi har alle del i den! Tusen takk for innsatsen!

Hva så med det året som ligger foran oss? Kommer fremgangen bare til å fortsette, eller vil det vise seg at 1995 bare ble et “blaff”? Deler vi 1995 i to, ser vi at vi hadde langt bedre markedsforhold i 1. halvår enn i 2. halvår. Vi vet at vi får langt svakere resultat i 4. kvartal enn vi fikk i 3. kvartal. Vi går derfor inn i 1996 med svekkede markedsforutsetninger.

På den annen side kan det vise seg at svekkelsen i markedene er av midlertidig karakter. Dessuten vet vi jo at vi fortsatt har veldig mye ugjort i bedriften, og mye kan og må gjøres bedre. I tillegg så har vi jo ikke enda fått de positive virkningene av de strategiske investeringene som vi er i ferd med å gjennomføre. Så selv om vi influeres av de såkalte konjunktursvingningene og at resultatene av den grunn vil svinge også hos oss, så ser jeg 1995-resultatet som en bekreftelse på at vi har etablert inntjeningen i Hunsfos Fabrikker på et høyere nivå enn tidligere.

Også i Norsk Wallboard har det skjedd store ting i det året som snart er omme, bl.a. har bedriften fått ny ledelse. Etter at grunnlaget synes å være lagt for et godt og tillitsfullt samarbeid mellom ledelsen og de ansatte, har man gått løs på et stort og viktig lønnsomhetsprosjekt kalt “+5 mill”. Tvi-tvi!

Uansett, 1996 blir et nytt år med store utfordringer til hver enkelt av oss! Jeg tror vi alle vet at vi kan “klare brasene”

sammen gjennom godt samarbeid!

Jeg hører til dem som gleder seg til jul. Jeg skulle ønske at alle gjorde det, men jeg tror at alle oss som har levet en stund vet at det er ikke alle som kan glede seg til jul. Mange opplever sorg, vemod og vanskeligheter som så tyngende at den barnlige gleden over julens lys er fortrent langt bak i sinnet. La oss som er privilegert slutte dem vi kjenner inn i vår tanke og omsorg.

Nå gleder jeg meg ikke minst til førjulsbesøkene i operatørbuene rundt i bedriften. Jeg opplevde sånn personlig glede ved det i fjor. Det ga meg noe av den samme følelsen som da mor tente adventslysene i min barndom! Lys, varme, glede!

God jul alle sammen!

Vennesla, 4. desember 1995

Guttorm A. Vennesland

Årets høytid

Ja, det er så absolutt julen, og nå nærmer den seg med raske skritt. Før vi vet ordet av det så er vi midt oppi de travle dagene.

Med julen kommer nyttår like etter, så da blir det å gjøre opp status for året som er gått. Noen hadde klare forsetter ved årets start, andre hadde prøvet dette tidligere og ikke klart det så de drev bare videre med vinden. Andre, og da tenker jeg på oss i styret for bedriftsidrettslaget, hadde også planer for året som snart er omme. Hvordan gikk det med disse planene? Jo, i skrivende stund er de mål vi satt oss gjennomført og det er en god følelse.

Vi kunne sikkert ha gjort mye mer, men økonomien setter sine begrensninger. At vi har vært en sosial faktor i det interne liv på Hunsfos kan ingen stikke under en stol, for hva hadde det vært av

-aktiviteter på bedriften hvis ikke HBIL hadde bidratt med sitt, enten det gjelder velferd, lagidrett i forskjellige grupper eller arrangementer vi står for.

Dette vi driver er så visst ingen belastning, nei, nei det er bare morro, men med den økonomien som vi håper bedriften vil få i fremtiden så må det også på Hunsfos gjøres mye mer for å skape trivsel i jobben, i fritiden og ikke minst når pensjonisttilværelsen kommer - her er et stort hull å tette.

Det var ikke meningen å være for mye negativ i dette innlegget, der er mye positivt i rekkene våre, personer som er kreative på hver sitt felt. Bruk disse riktig så vil trivselen heves slik at lista kan legges noen hakk opp.

Så til slutt en oppfordring til alle - bruk litt av fritiden til fysisk aktivitet, snakk med noen der hjemme om å begynne med noen turer,

enten rundt i bygda om kvelden eller en skogstur i de flotte løypene vi har i Vennesla, bare husk (kle deg godt) begynn forsiktig så kan dere øke etterhvert. La ikke juleflesket sette seg fast. Tre gode råd: slutt med eller reduser røyken, spis sunn mat og trim etter ditt behov. Klarer du dette så er du snart en av de aktive i HBIL.

En God Jul og et riktig godt Nyttår ønskes dere alle fra Hunsfos Bedriftsidrettslag.

*Øystein Lie
formann*

Ønsker alle god jul og Godt Nyttår

Takk

Takk for de fine gavene og gode ord da jeg gikk over i pensjonistenes rekker. En spesiell takk til gutta på lageret.

Vennlig hilsen
Odd Arstad

Hjertelig takk til ledelse og arbeidskamerater for oppmerksomhet og gaver som jeg fikk da jeg sluttet. Jeg ønsker dere alle en god jul og godt nyttår.

Hilsen
John Leland

Hjertelig takk for de fine isbjørnene vi fikk da vi sluttet.

Hilsen
Elna og Henry Ellingsen

Tusen takk for en fin avslutningsfest som ble holdt for meg da jeg gikk over i de uføres rekker, også takk for flotte presanger. Likeså ønsker jeg å takke bedriften for den flotte isbjørnen. Jeg vil også takke for godt samarbeid både med de ansatte i verkstedet, de jeg hadde forbindelse med ute i bedriften og til styret i HF den tiden jeg var med. Hjertelig takk til dere alle.

Hilsen
Torbjørn H. Olsen

Hjertelig takk for blomster til min 60 års dag.

Hilsen
Kasper Kristiansen.

Stokkens skjebne

Nede i enden av jorde står det så vakker i fore. Ingen legger merke til meg, de bare prater og går sin vei.

Jeg frister og løfter kvister da vil de oppdage stammen min, og se at den er rett og fin. Det er et stolpetre, det er mange penger i det.

Jeg ble felt til moder jord kvisten og barken av meg for. Den må skrelles og gjøres fin, med solfaktor 12 må den settes inn, så den holder mot vær og vind.

Jeg reiste til himmels i en fei, på en fjelltopp festet de meg. Jeg blir pyntet med isolatorer der skal det henge lange snorer.

Jeg hadde nådd toppen i en fei, men en dag brast det for meg. Jeg var morken og brakk i to, nå kan jeg ikke brukes til no.

BU

Vi gratulerer:

50 år

Nedeljko Premak	23.12.95
Ivar Nesland	06.01.96
Torhild Stormo	23.01.96
Eva Topland	30.01.96
Rolf Andersen	25.02.96
Jens Egil Frigstad	09.03.96
Harald Olsen	19.04.96

60 år

Milan Premak	01.01.96
Engly Bårdsen	14.01.96
Toralf B. Hansen	17.02.96
Erling Aure	06.03.96

Løsningsordet i HP nr. 3/95 var SKORPION

Vi har trukket ut 3 vinnere:

Inger Ann Karlsen
Reidar Bronebakk
Vidar Lundevold.
Alle får tilsendt 3 skrapelodd.

Diverse

Gullring, inngravert din Bente, funnet på fabrikkområdet i sommer/høst. Kan fås tilbake på personalkontoret. (du må selvfølgelig oppgi riktig dato som er inngravert!)

Husk at fra 1.1.96 har Hjelpekassa åpent bare mandager, men med forlenget åpningstid.

Ny åpningstid: Hver mandag fra kl. 11.00 til 15.00.

Årets idrettsnavn

Per Yngvar Lorentzen må vel uten tvil få benevnelsen "årets idrettsnavn" på Hunsfos. I allefall synes vi i Hunsfospostens redaksjon det.

Den 35 år gamle truckføreren på papirlageret har vært mye i lokalmedias søkelys de siste månedene. Sa har jo også denne giganten, på vel 90 kg fordelt på 190cm, gjort seg bemerket på sykkelsetet. Sykler for Vennesla Og Omegn Cykelklubb, hvor han nettopp har avsluttet et 4-årig verv som formann. Selvfølgelig representerer han Hunsfos BIL når han sykler bedriftsløp.

Per Yngvar Lorentzen

Vi stiller det første spørsmålet:

-NÅR STARTET DET HELE?

Jeg begynte egentlig veldig sent med denne sporten, i 1985. Da var jeg 25 år, og det er 8-10 år for sent i allefall for de som har store ambisjoner. I åra fra 1986 til 1990 hadde jeg bra fremgang, helt til jeg fikk store problemer med en muskelskade i leggen samme år. Det var en voksende muskel som var problemet. Til slutt, i 1993, ble muskelen så stor og presset så sterkt mot leggbeinet at muskelposen sprakk og blodårene kom frem. Da måtte jeg ta et valg: Legge opp eller ta operasjon. Jeg valgte det siste. En del av muskelen ble fjernet. Det tok vel et halvt år før jeg kunne presse beinet skikkelig igjen. Men egentlig så var jeg hemmet i hele 1994. Jeg har derimot ingen problemer nå lenger.

-HVA TENKER DU PÅ NÅR DU SITTE PÅ SYKKELSETET OG SLITER DEG FREM?

Planlegger alt jeg skulle ha gjort, men som jeg skjelden får gjennomført.

-HVOR MYE TRENER DU I UKA?

På senhøsten og frem mot jul, iallefall fire dager i uka. Etter nyttår, stort sett hver dag. Det er da grunnlaget for den nye sesongen legges til rette. Da trener jeg veldig variert, både med og uten sykkel. Styrketrening, jogging og intervalltrening.

Ifølge Per Yngvar sykler han omkring 12 000km i året. Da er både trening/løp inkludert.

-HVORDAN KLARER DU Å MOTIVERE DEG TIL SÅ STORE TRENINGSDOSER?

Motivasjonen er bare der. Jeg liker å trene, se hvor langt jeg kan presse kroppen. Kall det gjerne en utfordring. Men jeg vil nødig ha på meg at jeg er en eliteperson. Jeg kan gjerne hoppe over en trening osv. Det er ikke noe jeg MÅ gjøre liksom. Problemet er heller tiden i forhold til andre ting så som familie, jobb og sosialt samvær med andre

.-JA, APROPOS FAMILIEN, SER DE NOE TIL DEG I DET HELE TATT?

La meg si det slik. Hadde det ikke vært for deres hele og fulle støtte, hadde det aldri fungert. Heldigvis har både kona og ungene interesse for sykling og synes det er gøy å være med på løp. Vi kombinerer ofte løp med korte ferieturer. Likedan kombinerer vi ofte trening med bilturer/ferieturer. Så sykler jeg i forveien og familien kommer etter i bilen. Det gjelder å planlegge litt og ta hensyn til andre, så går det som oftest greit.

-FORTELL LITT OM SYKKELEN DU BRUKER.

Jeg sykler en såkalt Karbon sykkel. Det vil si at både sykkelrammen, felgene og setet er laget av Karbon, et glassfiberstoff. Rammen er veldig stiv i seg p.g.a. dette materialet, noe som gir ekstra fart i frasparkene. Dessuten er sykkelen veldig lett, veier snaut 8 kg.

-VIL DU KARAKTERISERE SYKLING SOM EN DYR SPORT?

Absolutt. Nå er riktignok min sykkel ekstra dyr, rundt 46 000 kroner. Det er bl.a. på

grunn av at den er laget av Karbon, som er et veldig lett stoff. Ellers koster en topp racersykel omkring halvparten. Dekk koster fra 250 - 600 kroner, alt ettersom. Stort sett bruker jeg de rimeligste, ellers så hadde jeg blitt ruinert. Det ryker tross alt 15-20 dekk i året. De dyreste bruker jeg kun i veldig krevende løp som Trondheim - Oslo, hvor dekkene må være av absolutt toppkvalitet.

-ÆRLIG TALT, DU KAN DA UMULIG HA RÅD TIL DETTE BARE PÅ HUNSFOS LØNNA DI?

Nei, er du gal! Dette hadde jeg ikke greid uten en del sponsorstøtte. Vennesla Og Omegn Cykkelklubb har tre hovedsponsorer, G-sport, Perlemor og Rimi. I tillegg fikk jeg personlig sponsorstøtte av Procon, Biokjemi og Mangseth Verksted til Trondheim - Oslo løpet. I inneværende år har vel nesten halvparten av sykkelbudsjettet blitt dekket inn av sponsormidler. Dette vil alltid variere, være resultatbetinget. Jo bedre du gjør det, jo større er mulighetene for sponsorstøtte.

-DU SOM DRIVER PÅ ET SÅPASS HØYT NIVÅ, LEVER VEL PÅ FIBERKOST OG VITAMINPILLER?

Jeg lever vel som et normalt menneske, stort sett, bortsett fra at jeg vel trener mere enn gjennomsnittet. Spiser egentlig det jeg har lyst på, bortsett fra i perioder på sommeren da det er spesielt viktige løp. Da er det veldig viktig med riktig kost og mye drikke i forkant av løpene. Ta f.eks. Trondheim - Oslo, som er et veldig krevende løp (54 mil). Da begynner jeg å innta mye væske ei uke før løpet går av stabelen. Da drikker jeg nok 3-4 liter om dagen med Farris/vann og andre drikker for å fylle opp lageret i

kroppen. Det er altfor sent å begynne å drikke etter at du har startet løpet.

-HVA ER DIN BESTE PRESTASJON NOENSINNE?

Det er to løp som stikker seg klart ut. Det ene er Odda - Bø i 1990. Dette løpet var litt spesielt, ettersom jeg kjempet en durabelig kamp mot den tidligere proffsyklisten, Dag Erik Pedersen. 3-4 mil fra mål, i Seljords traktene, måtte jeg imidlertid gi tapt for den tidligere proffen. Men det var et svært minnerikt løp. Det andre løpet jeg vil trekke frem, er årets Trondheim - Oslo, der jeg også tok 2. plassen.

Dette løpet er nok min beste prestasjon noensinne. Det er et knalltøft løp, som går over 54 mil. Utholdenheten blir satt på ekstreme prøver. Du må bare ha full klaff rett og slett "ha dagen" for å gå helt til topps der. Til orientering kan vi bare nevne at Per Yngvar brukte 15 timer og 30 minutter i motvind, og da han passerte målstreken, rett før midnatt, ble han mottatt av familie, venner og bekjente. Dette satt Per Yngvar umåtelig stor pris på.

-DET LIGGER VEL I KORTENE AT TRONDHEIM - OSLO STÅR VELDIG HØYT I KURS HOS DEG?

Ja, uten tvil. Det ble som sagt 2. plass i år, men jeg vil gjøre et nytt forsøk på å vinne neste år, sier Per Yngvar som poengterer at et skikkelig støtteapparat er alfa og omega i et sånt løp hvis man har planer om å gå helt til topps. I den forbindelse vil han rette en spesiell takk til Kjell Skaiå (Rimi), Rolf Leo Nilsen (Biokjemi) og Geir Stenson som fulgte han med service-bil hver eneste meter av løpet, lastet med reservedeler som f.eks.

felger og dekk og ikke minst matforsyninger.

Til slutt vil Per Yngvar også rette en stor takk til familie, venner og arbeidskamerater for god støtte. Ikke minst sistnevnte gruppe som har vært veldig positive. Det er ikke alltid lett å kombinere jobb med trening og løp.

Mine arbeidskamerater har vist stor velvilje og forståelse der, avslutter Per Yngvar Lorentzen.

Paul T. Joreid

MERITTLISTE 1995

30. april	OGGEVATN RUNDT	
8 mil		3. plass
21. mai	AGDER RUNDT	
17 mil		3. plass
27. mai	STEMMEN - HOVDEN	
20 mil		1. plass
		Satte ny rekord:
5.14.25	(slo den gamle med 10 min.)	
4. juni	KONSMO RUNDT	
9 mil		4. plass
11. juni	BIRKENES RUNDEN	
9 mil		1. plass
		Satte ny rekord:
2.15.30	(slo den gamle med 3 min.)	
2. juli	VETERAN NM	
13. mil		4. plass
8. juli	ODDA - BØ	
22,5 mil		5. plass
30. juli	ÅSERAL RUNDT	
10 mil		1. plass
		satte ny rekord:
2.30.30	(slo den gamle med 4 min.)	
5. august	TRONDHEIM - OSLO	
54 mil		2. plass
13. august	NORDISK F/ VETERANER	
13 mil		5. plass
		(beste nordmann)
27. august	13 MILA I ARENDAL	
		1. plass
		satte ny rekord:
3.09	(slo den gamle med 2 minutter)	

I tillegg har han syklet ti av femten bedriftsløp. Vunnet 7-8 av dem.

En prat med Bjørn Olaf Pedersen

Fullt navn:

Bjørn Olaf Pedersen

Alder: 46

Sivil status: Gift

Bosted: Broveien 32,
Kristiansand

Yrkestittel:

Personalkoordinator

Hva er en perfekt helg for deg?

Med nesja i en god bok på hytta i Homborsund og et duggfriskt glass med skummende, ujevnelig væske innen rekkevidde når sommeren surrer varmt med fugler og insekter.

Hjelper du kona med husarbeidet?

Gjør ikke alle det? Men den derre forbanka vaskemaskinen kan jeg ikke noe med.

Hva setter du mest pris på hos din kone?

Hennes store sans for humor.

Hva er dine beste egenskaper tror du?

Jeg kan forstå andre mennesker og deres reaksjoner.

Og dine dårligste....?

Roter for mye.

Er du A eller B menneske?

Trett om morgenen, trett om kvelden og litt trett midt på dagen.

Din yndlingsrett/drikk?

Paella, helst med masse hvitløk og rødvin.

Hva liker du best på TV?

Lille Lørdag, Simpsons og KLM.

Hva leser du helst?

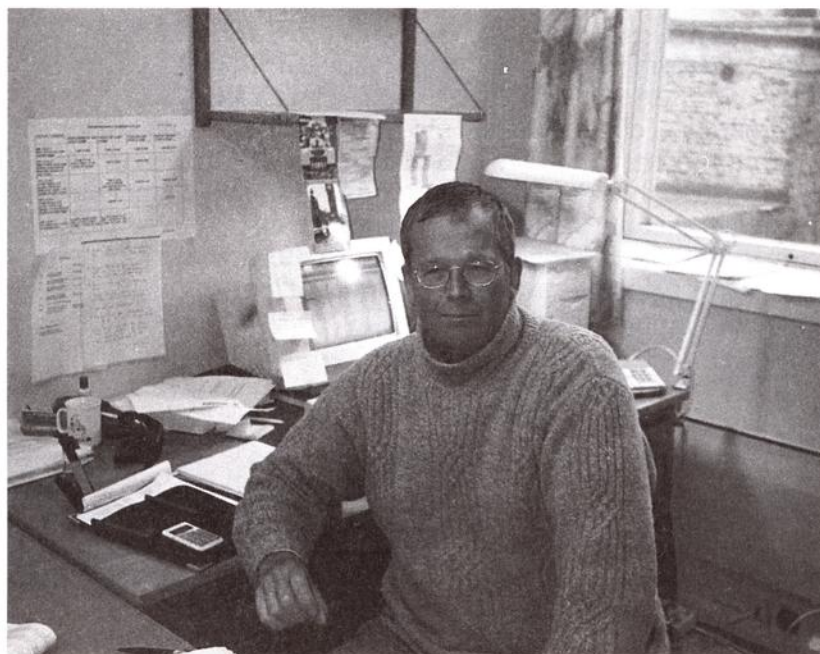
Tommy og tigeren, Snorres Sturlasons Kongssagaer og andre thrillere.

Favorittmusikk?

Klassisk musikk.

Hobbyer?

Reiser til spennende steder, båtliv og turer i skauen.

Bjørn Olaf Pedersen

Hva er det verste du vet?

Ansvarsfraskrivelse.

Hva slags bil har du?

Jeg bruker A/S Bussen, men kona har en rød Toyota Corolla som er kjøpt av "Myggen".

Verdens vakreste kvinne?

Umulig spørsmål. Jeg liker kvinner. Skjønnheten ligger i sjelen. Og litt utenpå.

Hva har du på nistematen?

Jeg har med litt frukt, har fått det for meg at det reduserer vekten.

Hva gjør deg skikkelig sint?

Menneskeforakt

Hvor kunne du helst tenkt deg å reise i verden?

Land hvor du ikke vasser i turister, men er en liten dråpe i havet av mennesker og kontraster. Jeg har våknet til hanegal og brekende geiter i Kairo, en by preget av totalt kaos og 12-16 mill. mennesker. Jeg har reist med buss i New Dehli om morgenen mens blå røyk fra millioner av frokostbål ligger som tett skodde over alt og alle. Jeg har sett muslimer

danse heite diskolåter og pimpe Coca Cola. Alt dette og mye mer er det som trekker meg ut i verden.

Driver du med fysisk aktivitet?

Jeg prøver å holde meg i rimelig form med turgåing.

Er det noe du virkelig "brenner" for?

Jeg vil gjerne at Hunsfos skal være en god og trygg arbeidsplass hvor ting fungerer.

Hvis du fikk en million kroner for å gi videre til et godt formål, hvem ville du gitt dem til?

Frelsesarmeen. Det er noe med dem som jeg har sans for.

Hvor/hvordan skal du feire julen?

I Broveien i Vågsbygd. Vår datter kommer fra Oslo med en kommende? svigersønn. Vi satser på Haugesundskost med pinnekjøtt, kålrabistappe m.m. og "en liden en".

Lykke til videre

Reise med "Forviklingar"

Billettene var på innerlomma, pund i fleng i lommeboka i baklomma (typisk norsk) og flyet ankom Manchester mandag kveld - i rute! Alt så greit ut. Ingen stygge reklamasjoner å takle. Vanlig "kundepleie" var ukens England turné. Drosjen satt meg av utenfor mitt hotell kl. 22.45. Jeg så frem til en god seng. Full dag på kontoret og så reise i ett siden. "Rom er bestilt, navnet er Skagestad". Så mye blading, side opp og side ned, vennligst stave navnet igjen. Tredje gang. Jeg vurderer å skifte navn. Så der fant de meg. Skagerak, nå ja, jeg har opplevd det verre. "Men De er et døgn for tidlig". Vi har reservasjon for i morgen og dagen etter. I kveld er det helt fullt. Sorry! Skal vi prøve å skaffe plass i et annet hotell? Jeg endte opp i et kvistværelse i en pub nede i bunnen av bakken. Jeg, stresskoffert og rullekofferten rullet ned bakken og ble mottatt av en hyggelig ung dame. Det var for sent og jeg var for trøtt til å se om hun var pen. Jeg inntok mitt takværelse som var så lite at jeg måtte ut for å skifte mening. Som selskap satt det 3 duer i vinduskarmen og kurret i bass. Kl. 23.30 sov jeg fast - i 20 minutter. Så gikk brannalarmen. Fomling i mørket, et godt tak rundt pyjamassnoren og så ut på gangen. Pjuskehoder, alle kjønn, stakk ut av alle rom. Telefon til resepsjonen gav intet svar.

I gangen var det en kar med forkle og slitt jakke. Typisk nattvaktmester og det så det ut som om han hadde vært i flere generasjoner. Han hadde ikke funnet noen brann, ei heller hvorfor alarmen fortsatte å ule. Etter som jeg ikke kunne lukte antydning til røyk eller barbeque, tuslet jeg tilbake til sengen. Alarmen stoppet og sauene var på god vei over gjerdet igjen. Bi bæ, bi bæ - der var alarmen igjen.

Da den hadde gått av og på 10 ganger sluttet jeg å telle.

Da vår engelske agent plukket meg opp neste morgen kl. 08.00 så han anklagende på meg og spurte: "Var du på rangel i går kveld. Du ser fæl ut". Min hyggelige reise i England var begynt. Resten av turen gikk etter programmet, nesten. Torsdag var jeg innbooket i 14. etg. i Manchester Piccadilly Hotel. Lett aftens, rapportskriving, TV titting og så vekk som ei sviske. Klokken var 05.00 og "naturen" vekket meg for å gå på toalettet. Så gikk alarmen! Klok av erfaring hadde jeg sjekket nødutgangene og lest instruksene. Hvis alarmen går, slipp alt du har i hendene o.s.v. Nå var gode råd dyre. Jeg telefonerte til resepsjonen og fikk beskjed om at alle måtte forlate bygningen via nødtrappen straks! Tok bukse og jakke utenpå pyjamasen. Fant lommeboka!, mobiltelefonen, stresskofferten med alle rapportene og begynte vandringen ned betongtrappegangen 14 etasjer. Flere og flere kom til, en kar kun iført et håndklede.

Punktum. En ung dame så på ham og sa Waow! Hun var amerikansk. En annen kar løp forvirret rundt i 6. etg. kun iført to foldede hender i fronten. Jeg glemte å spørre om han var prest.

Etter en time ute på fortauet i en kald, regnfull engelsk morgen sammen med 10 brannbiler og tilbehør fikk vi beskjed om at vi kunne gå tilbake til rommene. De trodde det var falsk alarm.

Folkevandringen startet igjen. Heisene var koblet ut. Etter hvert ble det flere og flere som satt i trappen, rødsprengte i fjeset mens pusten hveste som en blåsebelg. Jeg var glad jeg ikke bodde i 25. etg! Jeg gikk tilbake til mitt rom og til toalettet og fortsatte der jeg slapp!

Godt råd: Ha alltid en pyjamas i nærheten i tilfelle brannalarm!

*God Jul !
Arne Skagestad*

Arne Skagestad

Hunfos arbeidere og julen

1. Hvor skal du (dere) tilbringe julen?

2. Hva skal dere ha til middag?

3. Hva ønsker du deg?

Tommy Slåen

1. Hos foreldrene mine i Piningen
2. Ribbe m/riskrem
3. Setesdalsbunad og at det går bra for Manchester United i julen

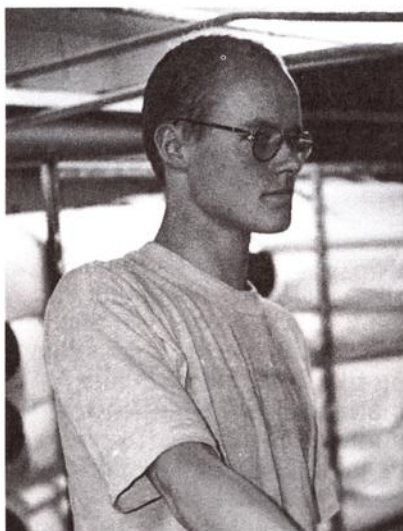
Geir Wehus

1. Hos svigerforeldre i Sør Trøndelag
2. Tror og håper det blir ribbe
3. Alt av sykkelutstyr

Kåre Egebakken

1. Hjemme hos foreldrene mine
2. Pinnekjøtt
3. Myke pakker

Elin Lunden

1. Jeg skal være hjemme
2. Følger tradisjonen - ribbe og riskrem
3. Håper Kåre leser ønsket - et bredt tykt gullarmbånd

Torhild Berg Renstrøm

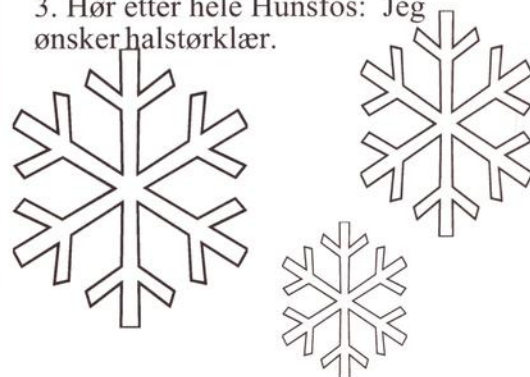

1. Skal være hjemme
2. Ribbe og riskrem
3. Datamaskin: Pentium Harddisk 1.2 mega byte med full Multimedia pakke. Jeg tror Leif gir meg det.

Bjørn Arild Lindland

1. Selvfølgelig hjemme
2. Svinestek, mmmmmmm kjenner lukta og riskrem
3. Hør etter hele Hunfos: Jeg ønsker halstørklær.

Hunfosarbeidere og julen

Karin Hodne

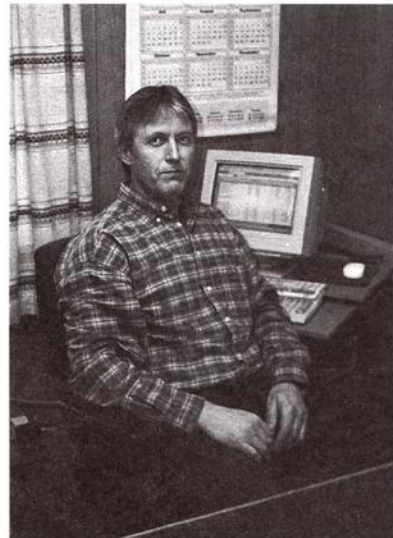
1. Hos svigermor og svigerfar
2. Ribbe, pinnekjøtt og godt drikke
3. Fotoapparat

Nina Schei Ledang

1. Hjemme i stua
2. Dyrestek
3. Snille barn og gode bøker

Tor Dalsøren

1. Hjemme
2. Kalkun
3. Nye langrennsski

Danmarkstur - 95

I år var det tredje året 1. laget deltok i bedriftsfofbakkturneringen i Ålborg. Med på turen i år var oppmann og spillende trener Jakk Vidar Svendsen, John Eric Scaland, Tommy Slåen, Per Hodnemyr, Rune Haugen, Svein Erik Slåen, Finn Ole Nilsen, Geir Sandaker og innleid fra Vindbjarts seniorlag Inge Merson Knutsen. Geir Sandaker ble skadet på turen over så han fikk ikke spilt noen kamper. Turneringen gikk som vanlig siste helg i oktober. Vi reiste fra Kristiansand fredag kveld klokken 20.15 og var på plass på Slots Hotellet i Ålborg lørdag kl. 10.00. Etter innsjekking bar det i vei til Ålborg Boldplas og turneringstart. Etter å ha blitt nr. 2 i puljespillet gikk vi videre og endte på en sterk 2. plass etter å ha tapt 2-0 for Vesta Hygea i finalen. Det var 97 lag fra Norge og Danmark med i turneringen.

Etter finalen bar det tilbake til hotellet hvor guttene fikk seg en velfortjent dusj. 18.00 var det samling på rommet til Svein Erik og Geir hvor guttene fikk smakt på det danske mineralvannet.

Dette ble også en stor sjanse til å ta fram kassegitaren til Geir og Jakk Vidar fikk praktisert sin fabelaktige blues (YES) pluss en del andre slagere.

Jakk synger perfekt. Deretter bar det ut på en bedre middag

på Burger King. Resten av lørdagskvelden var det sightseeing i Ålborgs gater. Kvelden ble avsluttet på hotellrommet hvor alle var enige om en vellykket kveld og gjentakelse til neste år. Turen hjem ble stille og rolig og Svein fikk smakt på sine etterspurte "BABY BEARS". Vi takker alle på 1.laget for en hyggelig tur.

*God Jul & Godt Nyttår
Hilsen Tommy, Geir og Jakk*

..Den gamle garde..

(Intervju fra Hunsfos Posten i 1953)

Ole Knudsen Neset som fyller 85 år den 18. november, er en av våre eldste pensjonister. Tross sin høye alder er han fremdeles i god åndelig og legemlig vigør. Når en hører at han i sommer har vært på skauen og hogget sin egen vinterved, 4 mål, da kunne en nesten få lyst til å undersøke i kirkebøkene om det med alderen forholder seg riktig.

Den 5. mai 1989 begynte han som merkegutt på Hunsfos Fabrikker, bare 3 år etter at det nye selskapet var dannet. Helt til bortimot 1930 reiste han rundt og merket tømmer for Hunsfos. Dette friluftslivet i skauen hver sommer har sikkert bidratt til å gi ham en god helse og en sterk kondisjon.

Det var en sprek 85 åring som tok imot oss da vi forleden stakk innom til ham for å få ham til å fortelle litt fra "forna dar". Som de fleste av "gamlegardistene" på Hunsfos er Knudsen født her i Vennesla, nærmere bestemt på Neset eller Nesane som det heter i dagligtalen. Mor hans var også herfra, men faren var kommet fra Iveland. De hadde en liten gård, og ellers drev faren med tømmerarbeid på fjorden. Da Ole var bare 6 år gammel, ble faren drept av lynet ute på fjorden. Moren satt igjen med 4 barn og Ole måtte derfor tidlig ut i arbeid. Det var ikke stort å velge mellom for en skolegutt. Det måtte bli gjeting. Hver sommer til han hadde fylt 15 år var han på skauen og gjette. Vinteren etter fikk han jobb på et tresliperi på Strai som løytnant Kirsebom, tidligere bestyrer på Hunsfos, hadde satt i gang. Sliperiet lå på vestsiden av elven ved Straisbommen.

Det var ikke store greiene forteller Knudsen. Om natten var der bare to mann, en sliper og en pakker. Knudsen sto mest ved pressa. Arbeidet var dårlig betalt og lite tilfredsstillende, og alt etter 3-4 måneder sluttet han og ble ansatt som handelsgutt hos Olav Vennesland som drev landhandel i det nåværende bygdemuseet. Her var han i 4 1/2 år og begynte så på Hunsfos Fabrikker.

- Hvor mange tømmermerkere var det på Hunsfos?

- Vi var 4 mann. Det var Olav Neset, Ole M. Vennesland, Kjetil Vennesland og meg. De andre er døde nå.

- Hvor meget hadde dere i lønn?

- Vi hadde kr. 3,20 om dagen plus 67 øre i kostpenger når vi var ute og reiste. Reiseutgiftene betalte fabrikken etter regning, men det var ofte vi fikk gratis skyss.

- Kunne dere virkelig klare dere med 67 øre dagen i kostpenger?

- Mange bønder ville ikke ha betaling for maten, så pengene strakk som regel til.

- Hvor gikk første turen?

- Det var til Setesdal. Vi kjørte med hest til Kile, omtrent der Hægeland stasjon ligger. Der overnattet vi hos kapteinen på dampskipet "Bjoren", som trafikerte Kilefjorden. (Da jernbanen kom i gang ble "Bjoren" overflyttet til Byglandsfjorden).

Neste morgen tok vi båten til Dåsnes og var fremme henimot middag. På skysstasjonen der drakk vi kaffe og spiste og så bar det videre med hesteskys til Gullsmemoen på vestsiden av elven ved Byglandsfjord.

Der lå "Dølen" og ventet ved bryggen og etter nok en kopp kaffe gikk turen videre oppover fjorden. Var det lite vann i fjorden kom vi ikke lenger enn til Ose, men var det bra med vann gikk båten til Granheim, som var

endestasjonen.

- Hvor lenge pleide dere å være ute å reise?

- Vi dro som regel avsted i begynnelsen av mai. I pinsen var vi gjerne hjemme et par dager, og var så borte til utpå høsten.

- Hvordan ble reiseruten lagt?

- Tømmermerkene skulle ikke bare merke tømmeret, vi måtte først kjøpe det. Derfor gjaldt det først å oppsøke de stedene hvor det var blitt hugget mest, og så ble det å dra fra gård til gård og forsøke å bli enig med bøndene. Det var derfor et stort ansvar som hvilte på en tømmermerker i den tiden.

- Det var vel ikke alltid så lett å handle tømmer?

- Nei, mange av bøndene var egne. Det var ikke alltid de ville selge når vi kom.

Det hendte ikke sjelden at de fant på en eller annen unnskyldning og sa at vi måtte komme igjen senere. Grunnen var at de ikke hadde brygget og stelt ferdig til å ta imot oss. Vi ble gjerne traktert med øl når vi kom. Bøndene mente de skulle få bedre pris på tømmeret sitt da.

- Og dere tok imot og drakk?

- Å ja, ellers var vi nok blitt beryktet.

- Hva slags øl var det?

- Det var hjemmelaget maltøl og sterkt kunne det være. Malten var også hjemmelaget. Så var det å forhandle om tømmerprisen.

Men først hadde vi vært rundt i skauen og sett på lasten som lå spredt omkring der den var hugget. Vi reiste alltid to og to i tilfelle noe skulle hende på skauen.

- Hvordan var prisen på tømmer den første tiden?

- Tømmeret ble kjøpt pr. tyllft, og omregnet i kubikkmeter utgjorde den ca. kr. 5,- pr. m³ for jevn last. Dette var i Setesdal. Lenger ute, hvor fløtningsutgiftene ikke ble så store, var prisen selvfølgelig tilsvarende høyere.

- Når kunne dere så gå i gang

med merkingen?

- I juli var vi som regel ferdig med tømmerkjøpene og da måtte vi på skauen igjen og merke og måle tømmeret. Men var det mindre partier som ble kjøpt, ble de oftest merket med det samme.

- Brukte dere merkeøks?

- Nei det var bare rivjern.

- Hvilke merker brukte

Hunfos på tømmeret sitt?

- Et år kunne det være HF, et annet år FX o.s.v. Det eldste varvisstnok PH.

- Det var vel slitsomt å farte rundt i skauen og merke?

- Ja det ble lang dag, og dessuten kunne det gå på søvnen løs når det var store partier som skulle kjøpes. Det skulle gjøres rett og skjel til alle kanter, og vi følte ansvaret sterkt.

- Hvor store partier kunne det dreie seg om?

- Opptil 1000 tylfter, men vedkommende som solgte hadde gjerne kjøpt opp av andre.,

- Hva ble det så gjort med tømmeret når det var merket?

- Ut på sommeren, når det hadde tørket litt, samlet bøndene det sammen på skauen så det var lett å finne igjen, og neste vinter ble det så kjørt ned til elva og ut på isen, hvor det lå til det ble tatt av vårflommen. Tømmeret ble på den måten fra 1 1/2 til 2 år gammelt før det kunne lages papir av det

- Hvordan foregikk oppgjøret med bøndene?

- Når lasten var merket og målt, skrev vi ut merkesedler og bøndene kunne da heve halve kjøpesummen. Sluttoppgjøret fikk de når tømmeret var levert til fløtning. Det hendte også at bøndene skrev til fabrikken eller reiste ned og sa at de ville hogge så og så mange tylfter og ba om forskudd, og var det bønder som fabrikken stolte på, fikk de pengene. Hunfos var vel anskrevet i dalen og Østerhagen som var kasserer, var godt likt av bøndene. Kasserer Olsen satte de også stor pris på.

- Det var vel ikke bare her oppe i dalen dere reiste, kjøpte ikke fabrikken tømmer i Tovdal og Arendals- og Telemarksvassdragene?

- I Tovdal ble det kjøpt en del tømmer, men der var det Mikkel Tveit som kjøpte og ordnet med merkingen. I de andre vassdragene ble det ikke kjøpt noe. På forskjellige steder på Østlandet, derimot, gjorde fabrikken en del innkjøp. Ett år var jeg i Nes i Hallingdal og merket. Det var i bestyrer Vigs tid. Fabrikken hadde avsluttet en stor kontrakt med kandidat Rømcke, som også var en stor skogeier. Jeg husker ikke partiets størrelse, men jeg vet at 16 tylfter gikk tapt. Ellers var jeg på Nesodden og på Ørje.

I Fredrikstad var jeg en gang og merket et parti krabas, det vil si tømmer som av en eller annen grunn var kommet på elven uten å være blitt merket.

Fellesfløtingen pleide gjerne ta det og selge det. Det er lite krabas nå for tiden. En gang var jeg i Mandal, men der ble det ingen handel.

- Hvordan ble tømmeret fraktet sørover i gamle dager, kom det i slep som nå?

- Nei, det ble transportert på gamle lektere. Disse var som regel avdanka seilskuter. Tømmeret ble lastet ombord ukappet gjennom en luke i akterenden. Når så rommet var fullt, ble dekket stablet fullt. I Kristiansand ble det så overført til jernbanevogn på bryggen i nærheten av verkstedet.

- Men hvordan kom det til Hunfos før jernbanen ble bygget?

- Da ble det fraktet opp elven til Kvarstein og kjørt med hest derfra.

Om vinteren når ikke Knudsen var ute og reiste, arbeidet han på fabrikken med fløting, stabling og annet. Vi har hørt at han var en sjelden energisk og praktisk mann som gjerne var førstemann på et lag. Det var derfor naturlig at han også i blant ble benyttet som formann på fabrikken. Av og til kunne han gi seg til hjemme. Der var det også nok å ta seg til. Først hadde han en liten gård, Kjæråsen, som ble tatt fra ham på odel. I 1914 flyttet han inn på "Granheim" hvor han nå bor. Huset, som

tidligere hadde stått på Eikeland, var ikke stort men Knudsen bygget på det, så det nå er både rommelig og pent.

I 1897 giftet han seg med bygdas jordmor, Eli Bjørdal, som er vestlending. Det var sikkert ikke få Hunfos-folk hun tok imot før hun ga opp praksisen sin. Selv har hun hatt 6 barn, hvorav en sønn arbeider i renseriet på Hunfos, en er til sjøs og en er i Amerika. Datteren Eli steller for de gamle, og i bedre hender kan de ikke være. På den annen side må det være en taknemlig oppgave å stelle for foreldre som er i besiddelse av et så godt humør og har et så lyst sun på tilværelsen som disse to.

Ole Knudsen sluttet i fabrikkens tjeneste i 1936. I 1939 ble han dekorert med Norges Vels medalje. Vi ønsker den gamle trofaste Hunfosmann til lykke med 85-års dagen.

Tidlig i 50 årene hadde HP flere intervjuer med eldre pensjonister som hadde arbeidet på Hunfos. Vi kommer til å ta med en del av disse artiklene da vi tror dette har interesse for dagens lesere.

Selv om du ikke kjenner personene vil du få en anelse hvordan det var å jobbe ved bedriften fra slutten av forrige århundre og fram til 1920 - 40-årene. For de som er i slekt med vedkommende vil jeg tro det må være ekstra interessant.

Red.

Årets Julebord

Også i år var en del av oss samlet til julebord, nærmere 125 stk var på Ungdomshuset 18. november.

I god tradisjon med god mat og drikke, med Tordis og Signe på kjøkkenet og en festkomite med god smak var sammen om det hele.

Kvelden gikk med sang, lek og dans og forskjellige innslag fra folk som var i god festrus til langt på natt.

Det er godt å komme sammen i uhøytidelige former fra alle avdelinger på bedriften, vi blir noe mer kjent og knyttes mere sammen. Bra at bedriften tar denne utgift som er en viktig del av velferden.

Takk til dere som var på festen for positivt bidrag, noe som gjorde kvelden vellykket.

Et lekkert syn for (magen)

Jan Mønsted med kone

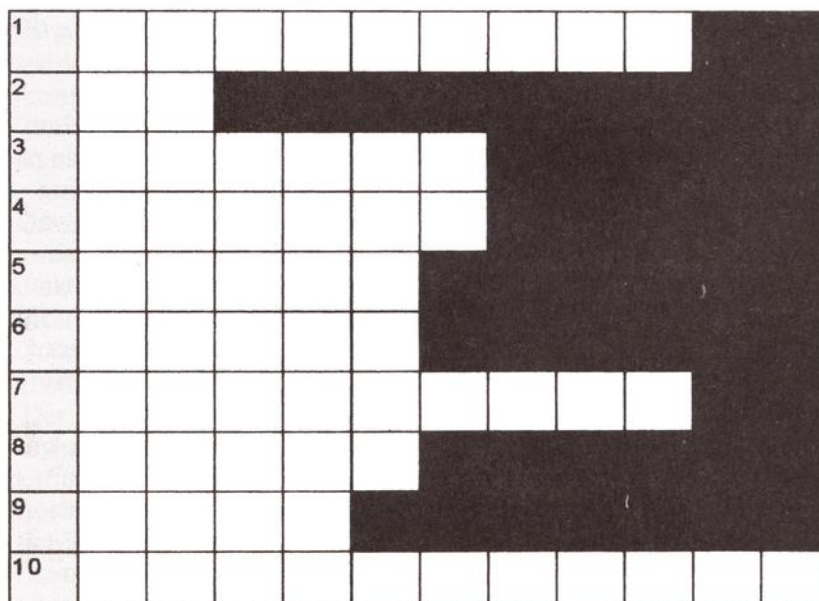

En stor mengde med gøyale mennesker

Julenøtter

1. En spesiell lov..
2. Strandsted i Vestfold
3. Smerter i korsryggen
4. Eneboer
5. Gass på Hunsfos
6. Samfunn uten lover
7. Spiser vi til Jul....
8. Sted på Hunsfos
9. Døde August 1977
10. Siste ledd før lager....

Svaret på løsningsordet får du i det skraverte feltet.

Julekonkurranse

Hvem skjuler seg bak nissemaskene ?

1.

2.

3.

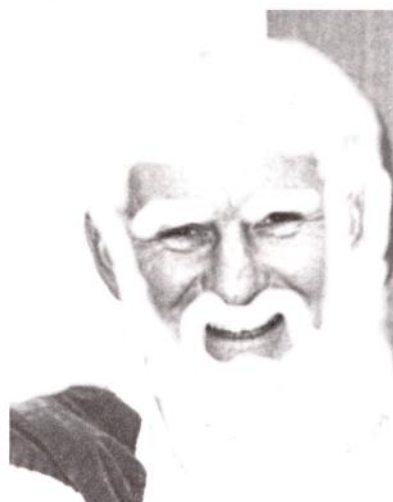
4.

5.

6.

7.

8.

Svaret sendes til
HunfosPosten's
redaksjon innen
1. Mars 1996.

Vi trekker ut 3
vinnere som får
hvert sitt
skrapelodd.

H.A.F. Året 1995

Året 1995 har vært et år hvor mye har hendt, det mest gledelige er at bedriften ser ut til å få historiens beste resultat. Dette er et resultat av gode priser, økt produksjon, og ikke minst et fantastisk arbeid av alle ansatte ved bedriften.

Når det gjelder Hunsfos Arbeiderforening så har det vært et år som har vært meget aktivt på alle områder, kan bare nevne lokale lønnsforhandlinger uten nærmere kommentarer.

Når det gjelder våre feriesteder så har H.A.F. brukt en god del penger og tid til å oppjustere kvaliteten på hyttene våre, noe jeg håper medlemmene har satt pris på.

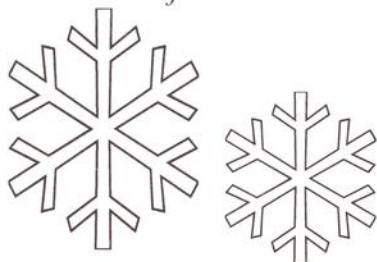
Når det gjelder Hunsfos -heimen, så bestemte årsmøtet at den skulle selges, dette er avsluttet og salgsprisen var kr 530.000. Disse pengene har kasserer R.Olsen foreløpig satt inn på en høyrentekonto i Landsbanken.

Som sikkert alle medlemmene er klar over så er Hunsfos Arbeiderforening 90 år i 1996, dette skal feires på Hotel Caledonien 4. mai. Styret har allerede begynt forberedelsene til festen, når det gjelder påmelding og andre opplysninger, så vil medlemmene bli informert i form av oppslag i tiden framover.

Til slutt vil jeg takke alle for et godt samarbeid i året som har gått, og ønsker alle en riktig

God Jul og Godt Nyttår.

*Hilsen H.A.F.
Bjørn H. Knutsen*

Sannhet og fred

Jeg har vært gift i snart 40 år med en kone som alltid et sannheten får.

Dette er en veg vi ble enige om å gå, med dette vil alltid et ekteskap bestå.

Selv om det kan være onde dager, småting kan jo gi store plager. Vis din lykke og din kjærlighet, da kan begge leve i fred.

Fred er det beste som finnes på jord, det synes både Oldefar og Oldemor.

Hilsen oldefar
B. Uleberg

En drøm er gått i oppfyllelse nå, Hunsfos Fabrikker kommer til å bestå.

Dette er en glede for 600 mann, det er ufattelig at sånt hende kan.

Vi må bare kjøre på, så vi kan holde denne trenden nå. Dette er ei vidunderlig tid, overskuddet det trenger vi.

Et lønnstillegg det må vi gi, en femmer det har ikke noe å si, når folk er glade og lykkelig.

Innsatslønn det må vi ha, det er ikke til å komme fra.

Gamlegutta må ha mest, når det kommer til stykket så er de best.

Hunsfos blir styrt av en stødig hånd, dermed har vi knyttet et samarbeidsbånd.

Med hilsen
BU

Tørre vitser

Hvorfor har sjiraffen så lang hals? ..jo fordi halsen skal rekke opp til hodet.

En søt gammel dame hadde lyst på epler.

-Hvor mye koster eplene nå?

- De får to for fem kroner.

- Jeg klarer meg med ett.

- Det blir tre kroner.

Den gamle damen tenkte et sekund.

- Her er to kroner, og så er de så søt og gir meg det andre eplet.

-Hva heter den nye sjefen din?

- A. Mohr.

- Heter han Amor?

- Ja hans Mohr er hans far.

- Ja. Han far er hans Mohr...

En mann på bilferie i Europa så plutselig en kvinnelig haiker som løp langs riksvegen. Han stanset bilen og tilbød henne lift.

- De må sannelig ha det travelt som løper slik?

- Lant ifra jeg har god tid, men jeg løper alltid slik når jeg haiker, og det slår aldri feil.

Håndball - damer

Vi har fått en positiv melding fra håndballdamene. Det er riktig så det "bugner" av folk for tiden sier oppmann Tove Mønstedt. Uvanlig der i gården. Ikke desto mer gledelig er det. Om det er årsaken til den gode åpningen i serien vites ikke.

4 seire, 1 uavgjort og to tap på de første 7 kampene er bra.

Vi må passe på og ta vare på hverandre.

Det ligger til både mennesker og dyr å ta vare på sine nærmeste. Når du er på jobben så er det dine nærmeste arbeidskamerater som er de viktigste. Derfor skal vi bruke tid og omtanke slik at vi får et godt og sikkert arbeidsmiljø.

Et godt og sikkert arbeidsmiljø er ikke noe vi får servert på et fat, det er noe som vi lager en bit av alle sammen. Vi må derfor passe på våre egne holdninger slik at de er slik vi egentlig ønsker det skal være på en arbeidsplass. Holdninger som ivaretar menneskeverdet, og som gjør arbeidsplassen til et godt og trygt sted å være.

Når vi skal skape et bedre arbeidsmiljø så har vi lett for å peke på sidemannen eller sjefen vår. Vi må imidlertid begynne med oss selv. hva kan **jeg** gjøre for at vi skal få det bedre? Hvis hver ansatt stillte seg det spørsmålet så tror jeg vi langsomt men sikkert vil oppnå gode resultater.

En måte å ta vare på våre medmennesker er å bry oss når vi ser feil og farlige handlinger. Det er misforstått snillhet å lukke øynene når du ser sidekameraten gjøre farlige handlinger. Kanskje ikke sidekameraten synes den handlingen han utfører er farlig, da er det viktig å snakke sammen slik at man kommer frem til best mulige løsninger.

Farlige handlinger og forhold oppdages og forebygges best av de som er på arbeidsplassen. men av og til må vi ha en "vekker" for å bedre på forholdene.

For å sette dette noe i system så har alle 32 verneombud nå fått i oppgave å finne minst 5 farlige forhold/handlinger innenfor "sitt" verneområde. Verneombudet skal ta kontakt med arbeidskamerater for å skape diskusjoner og få nye ideer. På den måten kommer sikkerhet på dagsorden, og

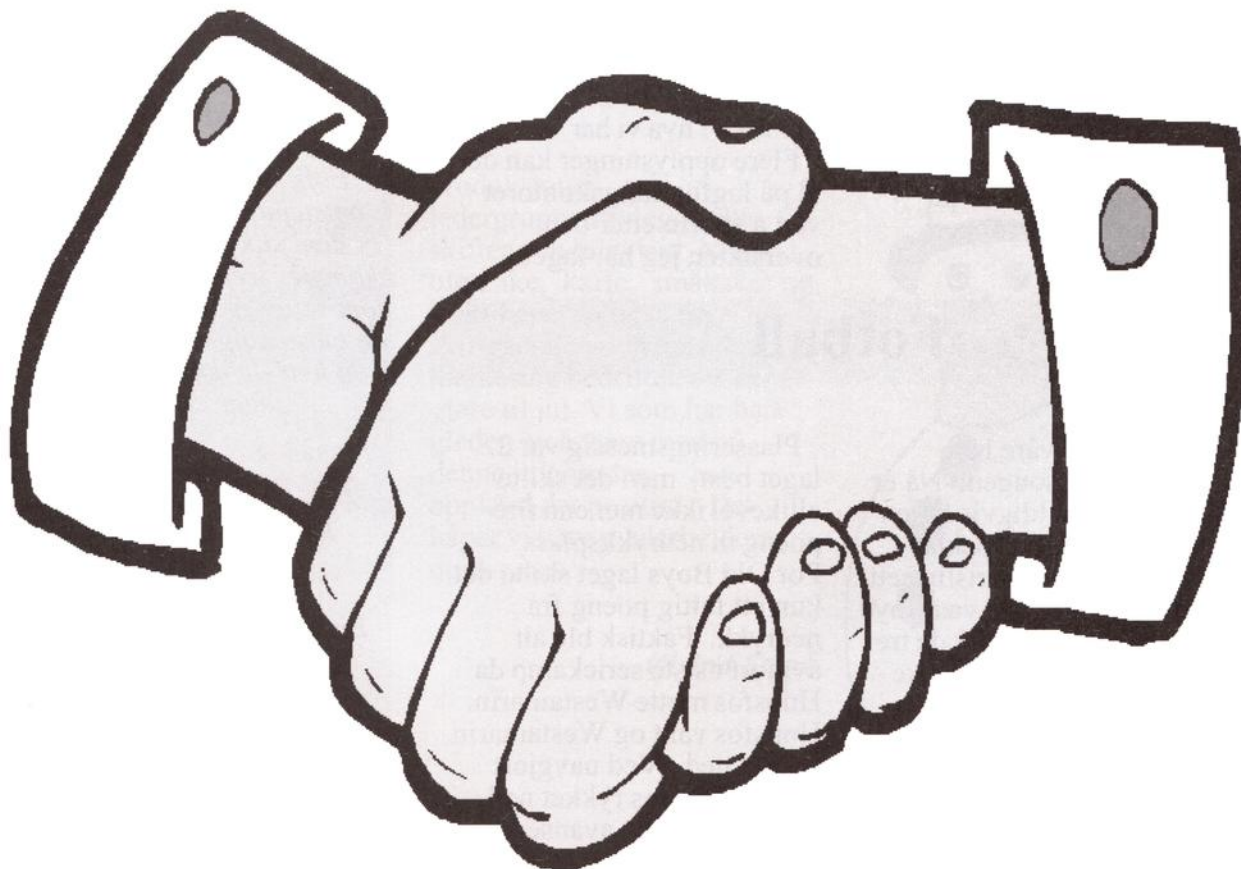
den enkelt får anledning til å komme med sitt bidrag.

Det aller viktigste er nok at vi bedrer arbeidsmåter og holdninger.

80 % av alle arbeidsulykker i Norge skjer på grunn av feilhandlinger og ikke på grunn av farlige forhold. Hunsfos har som målsetting å komme arbeidsulykkene til livs.

Bare i år har vi 8 klemskader med fravær. Vi ønsker ikke at du skal bli den neste, så derfor ber vi deg å være med selv for å forebygge. På den måten kan vi gå både denne julen og de neste årene trygt i møte!

Egil Olsen og Einar Solli

Samvirke forsikring

Forsikring er for mange et mareritt. I hvertfall hver gang det er snakk om erstatning når vi ikke får det vi vil ha.

Det er derfor viktig at vi kjenner til hvilke forsikringer vi har og litt til vilkårene. Jeg har laget en oversikt som jeg har prøvd å detaljere så godt som mulig og som kan fås på fagforeningskontoret. I denne oversikten, som skal være et hjelpemiddel til medlemmene for å kunne se hvilke forsikringer vi har, står det mye det er verd å vite. Her vil du finne opplysninger om hvilke forsikringer Bedriften har og hvilke forsikringer haf har, samt en del om hva du får utbetalt ved skade og hvilke begrensninger som gjelder.

Jeg vil presisere at hvis du får en skade eller kommer opp i en situasjon som gjør at du får bruk for forsikringen er det viktig at du kontakter fagforeningskontoret så fort som mulig med de forsikringene som HAF har og til Gunhild Sundstøl med de forsikringene som bedriften har.

Er dette etter arbeidstid kan du ringe undertegnede på telefon nummeret som er angitt nederst.

Får du f.eks frysen ødelagt og du har kastet matvarene før du har kontaktet Samvirke, så har du i utgangspunktet mistet retten til erstatning og dette gjelder en del skader, så derfor, ta kontakt så fort som mulig. All skade skal i utgangspunktet takstes eller Samvirke skal ha hatt muligheten til å taksere skaden, så derfor skal du alltid gi beskjed så tidlig som mulig.

Har du behov får å se på ditt forsikringsbehov, gå igjennom dine forsikringer eller andre spørsmål om dine forsikringer så tar du kontakt med undertegnede. Jeg skal i utgangspunktet ivareta forsikringsbehovet for våre medlemmer, men vi har en representant fra Samvirke som kommer opp på fagforeningskontoret annen hver Torsdag.

Kompliserte spørsmål kan enten vente til da, eller så tar fagforeningen eller undertegnede saken for deg.

Så litt om de forsikringene vi har. Jeg beskriver de bare kort, så dere får et lite innblikk i hva vi har.

Flere opplysninger kan dere få på fagforeningskontoret ved å spørre etter den oversikten jeg har laget.

Bedriftens forsikringer:

Bedriften har Yrkesskedeforsikning som arbeidsgiveren er pliktig å ha. loven omfatter alle ansatte, vikarer og ekstrahjelp. Forsikringen tar seg av yrkesskade. Yrkesskade er skade som rikstrygdeverket har godkjent som yrkesskade. Bedriften har også tegnet gruppelivsforsikring på oss som omfatter død og uførhet.

HAF'S ordninger

Obligatoriske forsikringer

- ÷ Grunn forsikringen
- ÷ Fritidsforsikringen
- ÷ Kollektiv hjem

I tillegg til dette har vi kollektiv reise forsikring

Dag Eivind Olsen
Tlf priv: 38 15 46 41

Glupe ord

Folk skylder alltid på at omstendighetene har gjort dem slik de er. De som kommer frem i verden, er de som setter igang og leter etter de omstendighetene de vil ha, og hvis de ikke finner dem, lager de dem.

Å tenke stort betyr også å huske på de små ting.

En gentelmann er en mann som husker en kvinnes fødselsdag, men glemmer hennes alder.

Fotball

Fotballagene våre har avsluttet ute-sesongen. Nå er det vel ennå, heldigvis får en vel si, det sosiale aspektet som er viktigst. Sportslig sett har det neimenn ikke vært mye å skrive hjem om. Alle de tre lagene våre holdt på å rykke ned i deres respektive divisjoner.

1. laget havnet på plassen over nedrykksstreken, dog med forholdsvis god margin ned til laget under (6 poeng).

Plasseringsmessig var 2. laget best, men det skilte allikevel ikke mer enn fire poeng til nedrykksplass. For Old Boys laget skilte det kun ett fattig poeng fra nedrykk. Faktisk ble alt avgjort i siste seriekamp da Hunsfos møtte Westamarin. Hunsfos vant og Westamarin rykket ned. Ved uavgjort hadde Hunsfos rykket ned. Ingen av lagene avanserte nevneverdig.

Ny ordning for erkjentlighet til våre jublanter

Hunfos har i en rekke år utdelt Norges Vels medalje samt armbåndsur etter 30 års tjeneste ved bedriften.

Dette er en ordning vi tror vår ansatte har satt pris på. Imidlertid har vi i lengere tid ønsket å bedre denne ordningen. Bl.a. ved at armbåndsuret i gull utdeles etter 25 års sammenhengende ansettelse - på linje med det som er vanlig på andre bedrifter.

I tillegg har vi også ønsket å hedre de av våre ansatte som har vært ved bedriften i mer enn 40 år.

Følgende ny-ordning for erkjentlighet innføres med virkning fra 01.01.96:

15 års ansettelse: Oppmerksomhet fra bedrifte

Utdes hvert år til jul (første gang julen 1996)

25 års ansettelse: Gullklokke og diplom Deltagelse på jublantfesten

Gullklokke deles også ut dersom ansettelsen ikke har vært sammenhengende, men total ansettelse har vart i minst 25+10 = 35 år.

30 års ansettelse: Norges Vels medalje Deltagelse på jublantfesten

40 års ansettelse: Gave fra bedriften samt diplom. Deltagelse på jublantfesten

Jublantfest: Holdes for 25, 30 og 40 års jublanter m/ledsager

Veterannål: Det arbeides med å lage et egen veterannål (til å feste på jakke e.l.) med Hunfos logo til ansatte med mer enn 25 års tjeneste.

Tjenestetid i konsernet:
Ansatte på Hunfos som har kommet direkte fra NW får godskrevet sin tjeneste tid derfra i relasjon til det som kreves for å oppnå ovennevnte erkjentlighet.

Ordningen trer i kraft fra 01.01.96. For ansatte som har sluttet før denne dato vil gjelde de regler som var når vedkommende sluttet. Dette betyr f.eks. at ansatte som har sluttet de 2 siste årene (siden forrige utdeling av Norges Vels medalje) etter mer 30 års tjeneste, og som ikke tidligere har fått Norges Vels medalje samt armbåndsur fra bedriften, vil få dette utdelt på neste jublantfest i februar 1996.

Vi håper nyordningen vil bli godt mottatt hos våre ansatte.

Øivind Stærk

Julefeiringen 1995

Julemarkeringene på Hunfos skjer på forskjellig vis. Kantineen pyntes og hyggelige overraskelser møter oss de siste dagene før jul. Alle daggående, og forøvrig alle skiftgående som har anledning, inviteres i år til juleavslutning på Salen med julegrøt (m/mandel), juletre og julesanger. Vi håper på stort fremmøte.

De skiftgående blir i slike sammenhenger ofte noe glemt og vi vil derfor i år, i likhet med ifjor, markere julen for disse på en spesiell måte. Med uvurderlig assistanse og forberedelse av Alf Hodnemyr med kantinepersonale, som dekker hyggelig bord i de forskjellige oppholds-buene i

produksjonen, vil ledergruppen avlegge alle skiftene en julevisitt. Med bløtkake, kaffe, småkaker og frukt håper vi også de skiftgående vil få del i den markering bedriften ønsker å gjøre til jul. Vi som har hatt gleden av å være med på denne julerunden - har opplevd det positivt. Det håper vi våre medarbeidere også synes.

Øivind Stærk

Nå er det jul igjen

Av: S. Siljan

“Nå er det jul igjen, nå er det jul igjen og jula varer helt til påske”. Ja, jula varer nesten like lenge som årets lønnsoppgjør.

Jo da, jula er og blir spesiell. Jula er og blir en tradisjon, enten en ønsker det eller ikke. Det første tegnet på at jula er i anmarsj kom for over en måned siden. Det vi snakker om er selvfølgelig kakemennene i kantina. Prosessavdelingen som til daglig hører til i tredje etasje (teknisk) går mer eller mindre i julerus året rundt. Æ tenker på Hansens deilige sigarlukt som sniker seg utover korridorene og som igjen lager en rolig og juleaktig atmosfære. Ja, til og med sjefen min opplever den indre roen. Vel, av og til hoster hun litt stakkar, men det kommer nok bare av en lett forkjølelse. Takk Hansen for at du bryr deg om oss !!

Joda, jula er og blir spesiell. Vår blide postmann blir for mange betraktet som en reservenisse i disse førjulstider. Spenningen står i taket på kontorene når de hører postnissen rusle gjennom korridorene. Bak kontorpulten dukker det opp uskyldige øyner og spør om det er noen pakker til meg. Postnissen roter i sekken sin og sannelig, der ligger en diger pakke. Du kan se at øynene lyser opp - ja er det ikke godt at vi har leverandører dere!!

Joda, jula er og blir en tradisjon. Det er en ting som slo meg, hvorfor blir vi alle så gavmilde i disse juletidene? Kan vi utnytte dette fenomenet bedre, hvorfor ikke legge neste års lønnsoppgjør til denne tiden!! Det har vært et godt år for fabrikken, og takk for det.

Med 60 mill.kr. på kontoen er forventningene skyhøye når årets julepakke deles ut. Silda kan vi glemme den før vi bare når det er underskudd.

Hva med en ny vekkerklokke? Nei, det er slutt på stemplingen og da er heller ikke dette aktuelt. Stakkars Guttorm & Co, dette blir ikke lett. En skal huske at 60 mill. kr. er mange penger. Vel, nå må vi ikke bli for griske, litt av overskuddet må en også bruke til neste års investering. Men som Fleksnes sier: “Litt her og der betyr ingen ting, det viktigste er at alle til slutt blir fornøyde Joda, jula er og blir spesiell. Snart tennes julegrana over taket på vakta, en tradisjon

som har vart i mange år. Nå må en heller ikke glemme juletreet i kantina, et flott initiativ som alle setter pris på. En god tradisjon er også bløtkaka på julaften, ja det setter en ekstra spiss på det hele. Men hva i år Øivind, julaften faller jo på en søndag. Vel, 100% helligdags-godtgjørelse pluss en bløtkake på kjøpet, det lar seg friste Øivind!!

Nok om det. La oss til slutt bli noe mer alvorlige. Uansett, litt krangel har det også vært i år, men ikke mer enn at vi alle kan strekke ut en hånd og ønske hverandre en god og gledelig jul. Vi har tross alt en god arbeidsplass å ta vare på.

Bygningsarbeideren 50 år

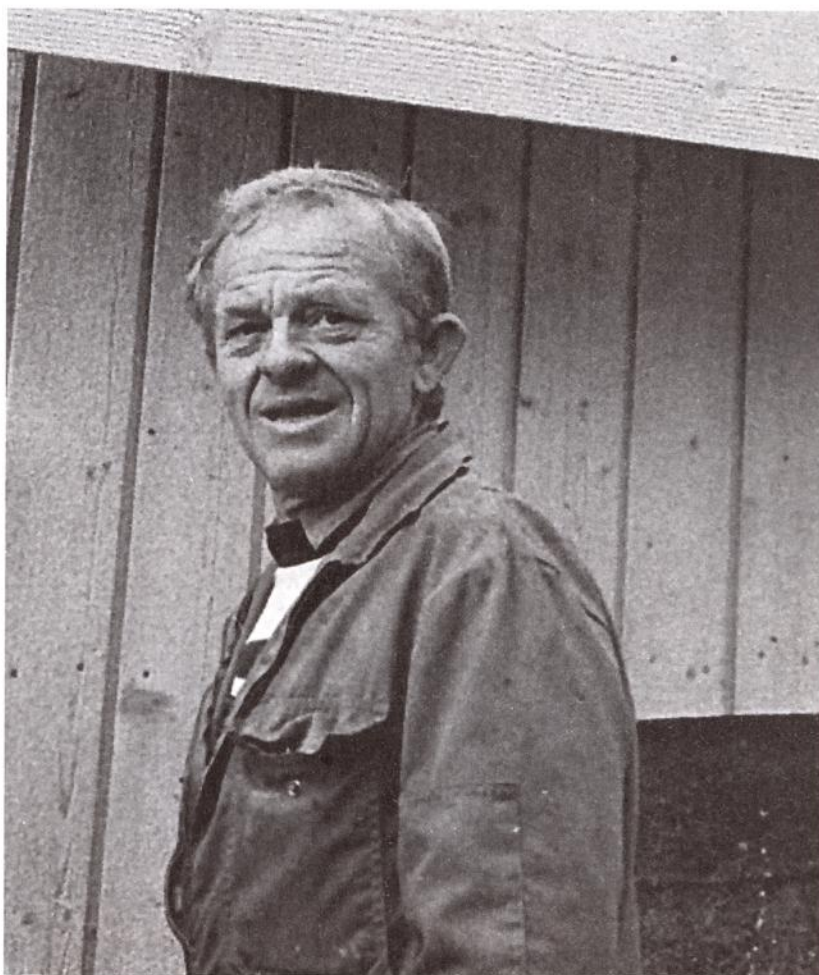
Ja, det er faktisk sant at **Ivar Nesland** fyller et halvt hundre år noen få dager utpå nyåret.

En hoppende trivelig gutt med stor utstråling som går til jobben som andre går til fest. En arbeidsom kar, stø som fjell og alltid til å stole på. Han er i godt humør når han står med meislemaskinen time etter time og tilslutt "kjæme igjennom". Eller når han blir kjørt rundt på bedriften i lastebil eller truck med bord og planker bakpå på vei til stillasbygging eller riving.

Han er en førsteklasses sementblander, kjører trillebåra lekende lett og brukes til mange gjøremål med hammeren i baklomma, "tåget på skuldra" med meterstokk og blyant i stikklomma.

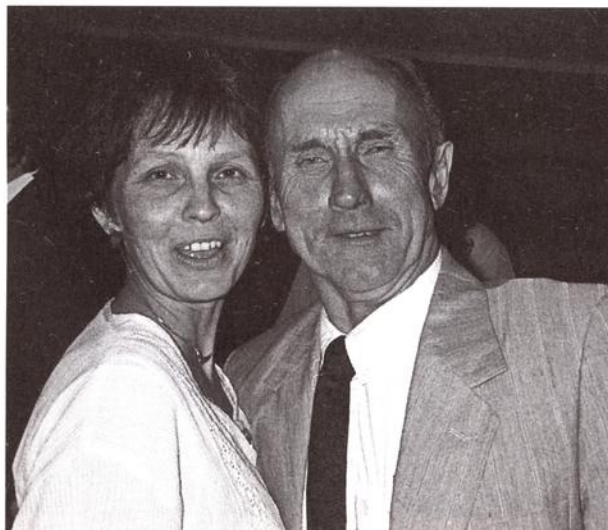
Gratulerer Ivar når dagen kommer, vi håper du blir iblant oss i mange år ennå som et friskt pust.

*Hilsen
verkstedgjengen*

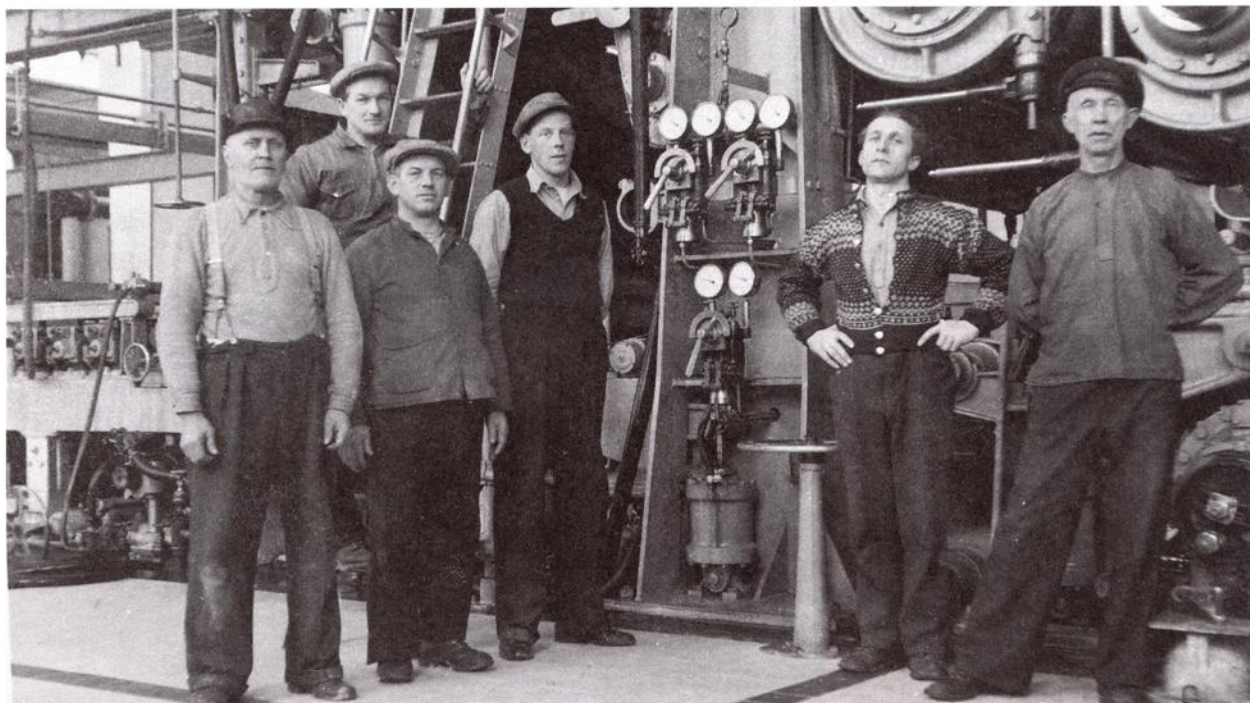
Ivar Nesland

Flere bilder fra Julebordet

Bilder fra gamle Hunsfos

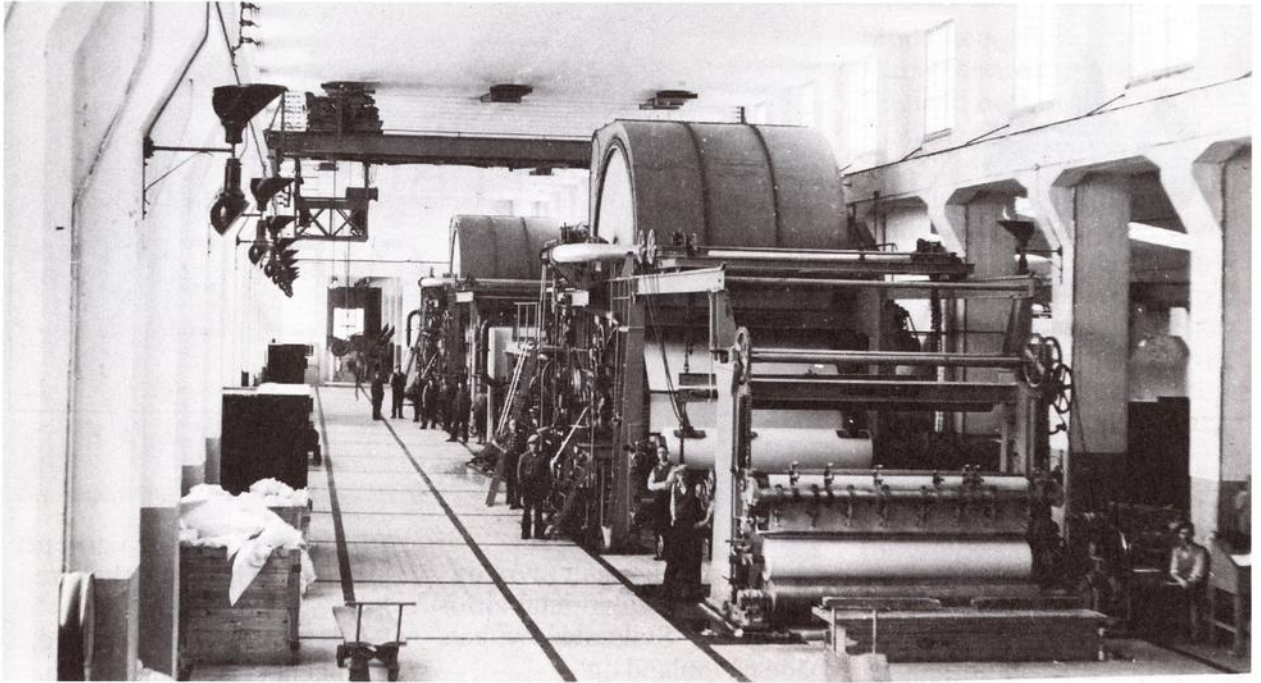
Vi har fått låne noen bilder av Engly Bårdsen som viser Pm 3-4 omkring 1935. HunsfosPosten er interessert i slike bilder, så har du noen, vil vi gjerne gjengi disse i bladet.

PM3. F.v. Knut Jepestøl, Bernhard Olsen, Svensken, Magnus Bakken, Ukjent, Anders i Stoa.

PM3. F.v. Henry Jensen, Ragnar Norberg, Gunvald Lian.

PM3-4 ca. 1935

*God Jul og Godt Nyttår
fra Redaksjonen*

NORSK WALLBOARD'S SIDER

Fabrikkens gang.

Vi skal se på tallene for de første ti månedene av dette året. Vi må innrømme at tallene ikke er så oppløftende som vi hadde håpet. Produksjon pr.31.10.95.

Std.vegg/takplater	3276 tonn
Malte plater	13033 tonn
Gulvplater	1077 tonn
2-6 mm tyn. plater	6087 tonn

Total produksjon: 23473 tonn

Produksjonen er lavere enn budsjetten, men bedre enn på samme tid i fjor. Dette skyldes i hovedsak problemer med automatiseringsprosjektet, selv om produksjonstiden har blitt kjørt noe opp en periode i år. Det ser nå ut til at automatiseringsprosjektet går bedre nå, herde- fukterotor fungerer bedre enn tidligere i år. Når det gjelder produktivitetstallene så er de på linje med budsjett, det same gjelder tallene for utkast og vrak. Salg pr. 31.10.95.

Std. vegg/takplater	2703 tonn
Malte plater	8998 tonn
Gulvplater	916 tonn
2-6mm tyn. plater	5787 tonn
Eksport	4376 tonn

Totalt salg: 22780 tonn

Dette er svake tall, i et marked som har gått jevnt og trutt oppover så er dette altfor dårlige tall. Svikten har vi hatt både på innland og eksportmarkedet. På innland er det spesielt salget av malte plater som har sviktet, mens vi opplever et bra salg av sutaksplater, på eksport har vi hatt svikt både i Sverige, Holland og Danmark. Det tyske markedet har ennå ikke løsnet, salget er fortsatt på et minimum, men de som har greie på det mener at vi skal vente og ha litt is i magen så vil det tyske markedet løsne for alvor. Vi kan i denne forbindelse meddele våre lesere om at vi har ansatt en ny eksportsjef, som har bodd i Europa og jobbet i det europeiske markedet i flere år. Denne personen har vi stor tro på.

Når det gjelder vår generelle situasjon er den svak, vi har nå gjennomført en permisjonsperiode for å få ned vår lagerbeholdning, som er altfor høy. Økonomisk slår denne permisjonen negativt ut og vi får ikke noe godt resultat dette året.

I disse dager setter vi i gang et omfattende prosjekt hvor vi skal gå gjennom hele vår virksomhet, vi skal løfte hver stein for å se hvor vi kan gjøre ting bedre eller mer effektivt. Til å hjelpe oss med dette har vi engasjert Gunnar Kulia fra Lillesand, han er bedre kjent som styreformann i Dyreparken.

Bedriften er oppdelt i grupper hvor det er fra 2-4 deltakere i hver og gruppene er: Produksjon, videreføring, vedlikehold, administrasjon, råstoff, salg/markedsføring og innkjøp. Hele bedriften går inn for dette arbeidet, alle ser positivt på det og vi får håpe at vi får noe positivt ut av det, for det er vi nødt til. Arbeidet er i full gang og skal være avsluttet i løpet av våren 96.

Nye produkter ved N.W.

Den 13/9 hadde de prøvekjøring av de nye takplatene i malingsavdelingen, det ble også prøvd de gjennom pakkemaskinen. Det hele gikk over all forventning, det er bare enkelte brytere som må flyttes eller justeres. Men på sag 1 må de investere for ca. 100 000 kr. medet vil også etter ombyggingen bli enklere å kjøre de produktene vi har i dag. Gunnar Mykland forteller at fordelen med platen som måler bare 30x120cm. er at de er greie å bære med seg og lette å sette opp. Vi vil i første omgang satse på selvbyggere, de som skal restaurere og pusse opp mindre rom. Vi kan også kjøre de strukturene vi møtte ønske, men vil i første omgang satse på Classique. Vi har nå sent noen prøver til Holland, det er jo greie plater

F.v. Henning Nielsen, Sigurd Eikeland, og Gunnar Mykland viser fram den nye "mini" takplaten.

å stille ut, da de tar liten plass, jeg ser ikke bort fra at de kan selges fra større supermarked, men alt er foreløpig en prøve ordning. I Norge skal Byggma nå prøvemarkedsføre de i utvalgte forretninger. Det blir spennende å se responsen.

Vi spør Gunnar Mykland hvordan produktutviklings gruppen arbeider og hvem som er ansvarlig fra de forskjellige etater? Han forteller at fra produksjonen er Henning Nielsen med, og

Helge Håland for kvalitetssikring. Fra teknisk avd. er det Ola Taraldrud og Øystein Sagen. Fra Byggma er det Øyvind Lindseth og Trygve Brattland som representerer forhandlere og proffmarkedet i Norge. Kjell Bergum representerer Norden. Jan Hestås er her som direktør, men representerer også Tyskland og Holland og til slutt Gunnar Mykland som skal lede arbeidet med utviklingen av de nye

produktene, og markedsmessig representerer England og Korea.

Gunnar Mykland sier videre at det og så er på trappene å gå til innkjøp av nye glansplater. Vi har vært i tvil hva vi skal velge, derfor har vi utstilt 3 forskjellige prøver slik at de ansatte kan komme fram med sine forslag. Det har vært mange forslag, så det er moro å se at interessen er så stor .

Det er mye for å møte utfordringer i Holland, de mener den gamle strukturener for grov, så derfor har vi valgt ett mildere strukturmønster. De nye glansplatene som er tyske møler bare 6m/m, mot de gamle amerikanske som er 11m/m. De er kanskje ikke så robuste som de gamle men så er det også bare halve prisen ca. 120 000kr. pr. stk.

Cisterna som revnet

Vidar Bakke viser her hvordan tanken så ut etter at den gav etter for 3-4m³ varmt presse vann. Trykket var så stort at tanken som er på ca. 6m³ ble flyttet en meter ut på gulvet. Tanken som er satt sammen av gamle 6m/m glansplater var alt for svakt bygget. Spantene som skulle holde den sammen var bare montert på tre av sidene på sydsiden hvor det var vanskelig å komme til hadde man elegant hoppet over det var også der den gav etter. De lærde strides om hva som egentlig skjedde, noen mente det var kommet luft i systemet. Men nå er den bygget opp og forsterket, med spanter så tett at man nesten ikke ser platene. (og på alle sidene). Det ble produksjons stans i 2 døgn ved presse 3.

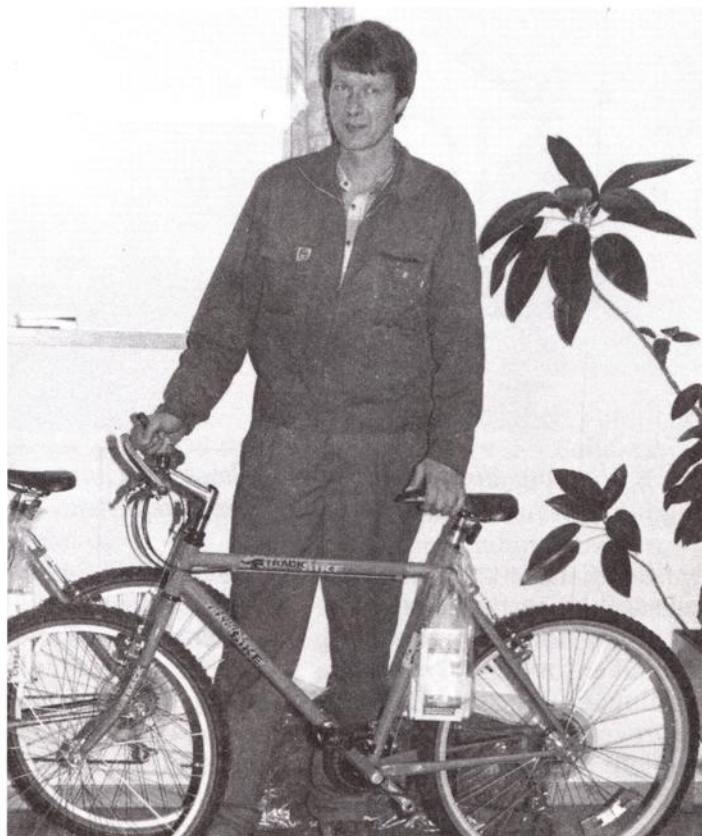

Vidar Bakke ved cisterna som revnet.

Heldige vinnere

I løpet av våren og sommeren har alle ansatte ved bedriften hatt mulighet for å reklamere for det vi produserer ved bedriften nemlig Huntonit, dette ble muliggjort ved at vi kunne klistre reklame i bilvinduene. Alle so kjørte med reklame ble med på trekning av en god del premier. Trekningen fant sted på informasjonsmøte vi hadde i oktober. Hele nitti ansatte kjørte med reklamen i vinduet og alle disse var med på trekningen av en mengde fine premier som ski, ryggsekker, bagger, fiskestenger, laksesneller og sykler.

De heldige vinnerne av syklene ble Tore K. Lunden og Rolf Søyland, som vi ser på dette bildet. Vi håper at bedriften ser seg i stand til å gjennomføre noe tilsvarende for neste år.

Rolf Søyland med sin nye sykkel

Hytta i Fuglevika

Det ser ut til å være en suksess med hytte kjøpet i fuglevika. Hytta har vært utleid hver helg siden mai. I ferien var det ca. 30-35stk. på hver trekning, også utover høsten har den vært flittig i bruk. Det har også vist seg at det er mange gode fiske plasser, krabber er det også tatt mye av.

Vi tok en tur ut på hytta en tilfeldig helg og der traff vi ett nyforelska par Harald og Anna Esperås. De fikk ikke hytta i ferien, men bruker den mye ut over høsten ihelger og avspaseringer. Denne uken er det stille og fredelig å være her, ikke ett menneske på de andre hyttene. Fisk er det også blitt litt av, så mye at vi har holdt oss selv med middag. Men på regner vi med sesongen er på hell så det blir

Harald og Anna Esperås på hytta i Fuglvika

vel siste gang for oss i år. Nå får vi heller vente til vinteren så får vi ta turen til Fjellsol ved Hovden, der

slalåmbakken venter på oss. Vi takker for praten og kaffen og ønsker dem enda noen fine dager.

Artur Magnussen

De fleste ved N W vet hvem Artur Magnussen, den nye fyrmesteren er. Vi ser han nesten hver dag på runden sin, enten på jakt etter en bortkommen dampsky som sier selv, eller det kan være alvorligere ting han skal ta seg av. H P avla fyrhuset et besøk hvor han har kontoret sitt, et litt spesielt rom hvor veggene nesten er tapetsert med Donald Duck og B-gjengens tegninger. Artur forteller at han er ekte Venndøl. Han er gift med Jorunn og sammen har de arvingen Ulrik.

Vi har hus ved Holteveien, like over veien ved Gamleheimen, jeg vil bo litt nærme Heimen, da blir ikke overgangen så stor, når den tiden kommer, sier han med sin spesielle form for humor.

Hva har du drevet med tidligere spør vi? Jeg har slit i 10 år som maskinist og så var jeg 1,5 år ved Hunsfos.

Det som er mest nytt for meg her er produksjonen, kjelene og alt som er i fyrhuset kjenner jeg igjen fra tiden til sjøs.

Hvordan liker du deg her? Veldig fint, greie arbeidsforhold og arbeidskollegaer. Jeg er nettopp ferdig med rydde kontoret og rommene her etter Toralf Finsland, å erstatte Toralf kan bli krevende, men jeg skal gjøre mitt beste.

Hvilke hobbyer har du? Om vinteren gjør jeg lange skitur, og sommeren blir det jogging. Aerobikk driver jeg med hele året, det er viktig å holde seg i form sier Artur, mens han stapper munnen full av seigmenn. Ellers mekker jeg mye på sykkelen, kubikkdyret kaller kona meg. Når høstkveldene kommer tar jeg frem alle Donald Duck bladene mine som jeg og arvingen leser høyt for kona. Det blir mye latter og humor

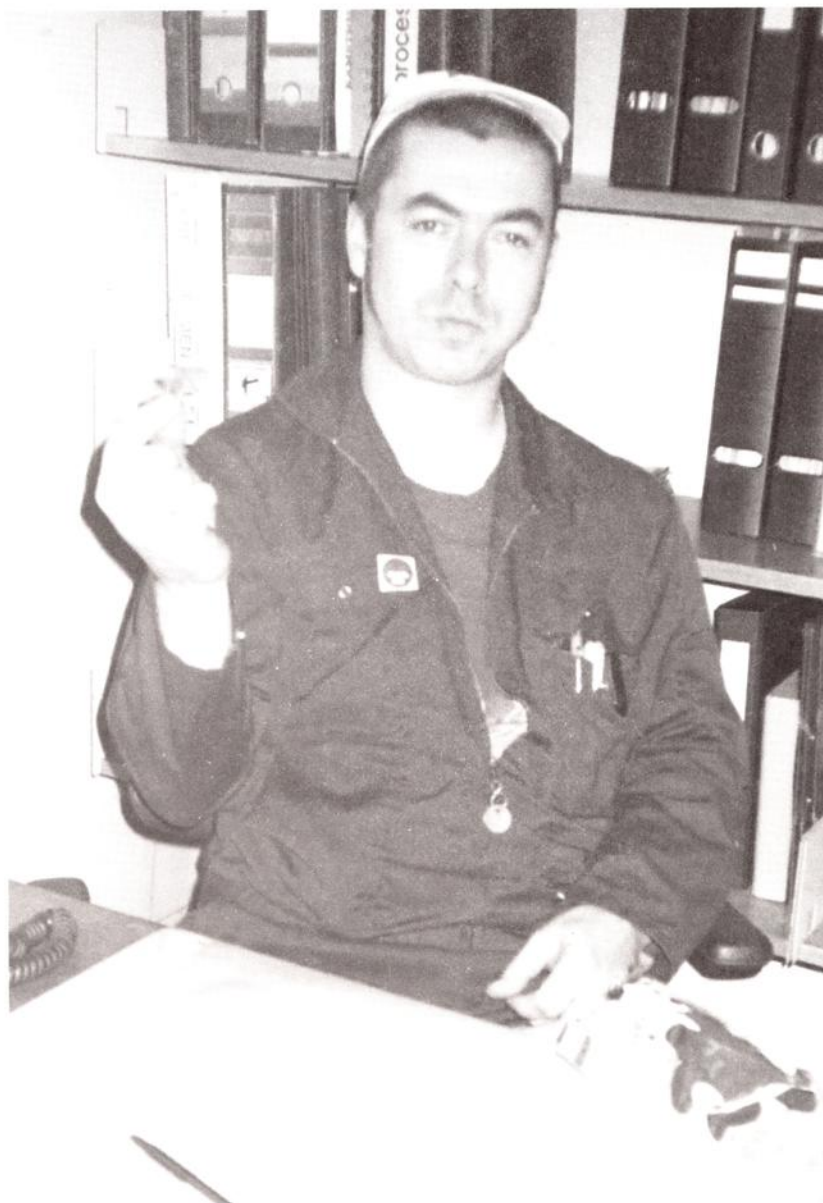
sammen med Artur, men vi vet også at bak fasaden er det en annen Artur, en Artur som setter familielivet høyer en mange andre, vi vet at i sommer brukte han hver fri helg i campingvogna sammen med Jorunn og Ulrik.

Vi ønsker han lykke til videre i den nye jobben og er glade for å ha han her ved N W. H P takker for samtalen og Artur er straks framme å byr på nye seigmenn.

Glupe ord

Gi meg en oppgave der jeg kan gi noe av meg selv, og så er det ikke lenger noen oppgave men en kunst.

Den som ikke vet hvor han vil havner gjerne et annet sted

Fyrmester Artur Magnussen

Trillingene Holberg.

Finn Harald, Torild og trillingene Marita, Morten og Kristoffer Holberg

De fleste har vel nå fått med seg at truck kjører Finn Arne endelig er blitt far, ikke bare til en, nei det ble full pott med en gang, kan like gått ta i når man først er i gang sier Finn Arne.

H P avla Toril og Finn Arne som bor i Rakkestad et besøk. Vi hadde nesten ventet å bli møtt av ungeskrik og trette foreldre, men nei da trillingene Marita -Morten og Kristoffer sov søt, så Toril og Finn Arne fikk en velfortjent pause.

Toril forteller at det har vært en stri tid, så de kan til tider være helt utslitte, men gleden ved å ha fått 3 vel skapte barn oppveier selvfølgelig alt.

De skal ha mat hver 3 time hele døgnet gjennom, nettene er mange ganger verst, først må jeg vekke Finn Arne (det kan være vanskelig nok) så tar vi en hver, den siste krangler vi om sier Toril og ler, men vi blir som regel enig om den også.

Jeg har selv ikke nok melk, så vi må spe på med melke erstatning, den får vi helt gratis av Nestle.

Men etter jul regner vi med at de kan begynne med grøt, og da vil nok alt bli mye letter . Har dere fått mye hjelp og støtte? Ja , det har vært helt fantastisk, av kommunen har vi fått pengestøtte ,pluss 5 timer hjelp hver eneste dag . Ellers har Libero lovet oss bleier i 2 år fremover . Av Hans og Grete på Vennesla har vi nesten fått de klær vi trenger. Så fikk vi jo også en stor penge gave av N. W. (men der tok skattefuten halvdelen).

Foreldrene står også på pinne for oss hele døgnet, men vi vil prøve å være så selvhjulpnevi kan.

Finn Arne sier det er 3-4 andre par som også har trillinger, vi skal prøve å gå sammen i en forening. Det kan bli billigere for oss alle, hvis vi da kan handle direkte av

grossistene. For dyrt blir det, de måtte gå til anskaffelse av mye større bil, barnevogna som nesten tar hele stueplassen koster 12500 kr. sportsvogna som de må ha senere er ikke noe billigere. De har alt hvert ute åprøvekjørt vogna, Toril synes det er litt flaut, da de blir lagt merke til av de fleste. Vogna er nemlig så stor, at det er flere plasser som gangstien blir for smal, så de må ta veibanen i bruk. Bare moro å bli lakt merke til seier en stolt Finn Arne, og det har han rett i, de vil nok bil et kjent bilde i bygda i årene fremover. Det er nemlig 25 år siden sist en Vennesla jente fikk trillinger, da var det Inger Martha Larsen gift Giske som fikk 3 gutter, men de har forlengst flytta fra bygda. H.P. takker for praten og ønsker lykke til med barna i fremtiden.